

2. 11. 1997 10:00, Krefeld, Nemecko

Myslíme na slová nášho Pána: „*Nikto nemôže prísť ku Mne, keby ho nepritiahol Otec...*“ [Ján 6:44] Neprišlo to z nás, On do nás vložil chcenie, On potiahol, On vyhľadal, On zavolať a my sme prišli.

Chcel by som všetkých srdečne pozdraviť a odovzdať pozdravy od všetkých všetkým. Obzvlášť ako vždy od brata Vallströma. Skutočne zdravíme všetkých zblízka i zďaleka v celej Európe a zvyšku sveta, kdekoľvek budú tieto bohoslužby počuť.

Ľudia sú požehnaní skrze požehnané Pánovo Slovo a ako sme už počuli – istota, ktorá leží v zjavení, ktoré prichádza od Boha, je neopísateľná. Je to absolútna autorita a ešte raz absolútna autorita. Je v ňom zakotvená viera a nepohne sa. Počuli sme, ako to mohol povedať Pavol, akú istotu vyjadril, totiž, že to bude tak, ako to bolo jemu oznámené. Tak, ako to bolo jemu povedané, tak to muselo prísť.

Myslím na mnohé biblické miesta obzvlášť v spojení so Slovom, že anjeli sú svätoslužobní duchovia, posielaní do služby pre tých, ktorí majú zdediť spasenie [Židom 1:14].

Ako brat Russ už nádherne zmienil, Pavol – muž prvej generácie a brat Branham – Boží muž poslednej generácie. Koľko paralel tu vidíme: To isté svetlo, ktoré sa zjavilo Pavlovi na ceste do Damasku [Skutky 9], bolo to isté svetlo, ktoré sa zjavilo bratovi Branhamovi, rovnaký hlas, ktorý počul Pavol, bol ten istý hlas, ktorý hovoril k bratovi Branhamovi – to isté Slovo, to isté evanjelium, Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes a na všetky veky [Židom 13:8]. My všetci sa smieme radowať z toho, že na tom máme účasť. Neboli sme neposlušní, nevyskočili sme von z lode, ktorá sa dostala do núdze. Človek by mohol povedať, že loď, v ktorej je Boží služobník, sa vlastne vôbec nemôže dostať do núdze, tá musí všetkým prejsť bez stroskotania a núdze. **Núdzou nebola so služobníkom Božím, núdzou bola s tými, ktorí nekonali tak, ako im Boží muž povedal.** On však bol s nimi a nemohol vyskočiť von a ostatní tiež nemohli. [Skutky 27]

Lekcie v takých Slovoch sú veľmi hlboké a nádherné. Kto to číta a stojí pod pomazaním Ducha, ten vníma vzácnosti, ktoré sú mu darované.

Aj ostatné Slová Písma – Žalm 145 – brat Kupfler mi povedal už v kancelárii, aké vzácne sa mu tieto Slová stali. Vy milí, Božie Slovo sa pre nás musí stať vzácnym, Božie Slovo musí byť pre nás cenným, Božie Slovo nás musí osloviť! Musí so sebou priniesť zjavenie, nielen že by sme ho počuli, ale dostali objasnené skrže Božieho Ducha.

Aj to, čo čítal brat Schmidt – sú to všetko Božie Slová, ktorú sú nám čítané. Úplne jedno, kto Bibliu otvorí, kto niečo číta alebo niečo povie – všade sú to Božie Slová. Ak chceme v Duchu žiť, tak v Duchu aj putujeme [Galatským 5:25].

V liste Títa 2:11 máme nádherné Slovo:

„Lebo sa zjavila milosť Božia, spasiteľná všetkým ľuďom, ktorá nás vyučuje, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a aby sme rozumne a spravodlivo a pobožne žili na tomto svete očakávajúci blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista...“

My predsa sme očakávajúci. Na čo čakáme? Na lepšie časy? Nie. Čakáme na Pána, ktorý zasľúbil, že odíde, pripraví nám miesta a zasa sa vráti.

Jedno by nám však malo ležať na srdci – žeby sme ako očakávajúci kráčali v ústrety Ženíchovi. Nebyť na ceste s prázdnyimi lampami, nie bez oleja, ale aby sa naplnilo, čo stojí napísané: ***„...rozumné vzali oleja vo svojich nádobách so svojimi lampami...“*** [Matúš 25:4], aby olej dopĺňali, aby lampy nehasli.

Vy milí, v zhromaždeniach, ktoré nám Pán daruje, pamätáme na mnohé – na poučenie, nápravu, **ale jedno nesmieme nikdy vynechať: našu prípravu na ten blahoslavený deň – prípravu, žeby aj Boží Duch mohol na nás prísť a zložiť svedectvo. Leží nám na srdci, žeby aj v tom bol záver rovný začiatku.** Nielen v deň Letníc, ale všade, kamkoľvek Boží muži prišli, tam bol Pán s nimi a tam, kde bolo zvestované Slovo, tam zostúpil i Duch. V okamihu ľudia uverili, boli zachránení, očistení, ospravedlnení, posvätení a mohol padnúť Duch Svätý. To si prajem pred príchodom Pána – žeby sa všade, kde zvestujeme to isté evanjelium, dialo to isté

ako na začiatku. A bude sa to diať, pretože náš Pán je ten istý, aj keď ešte musíme trochu čakať.

Vy viete, na mnohých miestach je už mnoho v pohybe a to nechceme súdiť. Ľudia majú žiadosť po Bohu. Existuje však Cirkev-Nevesta, ktorá musí byť najprv zavolaná von zo všetkého bludu. Nie tak, ako to dnes nachádzame všade – že je charizmatika vo Vatikáne, a síce od roku 1964, keď sa duPlessis modlil za nemeckého kardinála Bea a povedal, že bol Duchom pokrstený, a odvtedy ktovie koľkí prežili krst Duchom. To ani jednému jedinému človeku neupierame, ale jedno dávame každému na zamyslenie a to, že Boh nebude katolícky, evanjelický, baptistický ani letničný, ale všetci sa musia skloniť pred Božím Slovom, ak chcú pred Ním obstáť. Boh nepôjde s nami po našich cestách, my musíme chodiť s Ním po Jeho ceste.

Vy viete, keď mnoho cestujeme a máme informácie z celého sveta, tak si môžeme urobiť lepší prehľad, ako keď sme informovaní len z lokálnej tlače. Dovoľte mi zreteľne pozdvihnúť jednu vec: **Posledná zvesť je adresovaná Neveste, nie všeobecne. To, čo sa všeobecne deje, ešte nie je to, čo Boh určil pre Cirkev-Nevestu.**

Po prvý raz to vidíme už pri Izákovi: Boh niekoho poslal a nevesta, ktorá mala byť zavolaná, bola namieste poslušná a okamžite poznala, o čo sa jedná, bez toho, aby vedela, kam to pôjde ďalej – ona však šla. A ten, ktorý bol poslaný, sa predtým modlil: „**Pane, Bože môjho pána Abraháma, prosím, daj, žeby sa mi dnes pošastilo... nech stane sa tak...**“ A stalo sa to tak. Nevesta nemôže zostať tam, kde je! Ona musí všetko nechať stáť a ležať, oddeliť sa a byť v poslušnosti podriadená Ženíchovi.

Mnohí aj uprostred zvesti hovoria o čase znovunapravenia a o tom, že všetko má byť privedené do správneho stavu, ale pritom vôbec nemyslia na to, že sa pri tom v zásade jedná o Boží poriadok, ktorý musí byť opäť nastolený.

Začína to 1. Korinťanom 11:3-4: „...**hlavou každého muža je Kristus a hlavou ženy muž a hlavou Krista Bôh.**“

Vy milí, ak hovoríme o znovunapravení všetkých vecí, ak hovoríme o tom, že Boh poslal zvesť a Svoje Slovo postavil nanovo na svietnik,

tak potom, prosím, nie ako teóriu, o ktorej by sme mohli diskutovať! Boh s tým spojil cieľ – totiž, aby bol opäť nastolený Jeho Boží poriadok v rodine, manželstve, domácnosti a dome Božom, aby bolo pred príchodom Ježiša Krista, nášho Pána, všetko božsky usporiadané.

Myslíte si, že aj na tomto mieste sa stali veci len tak bez dôvodu? Museli sme si v roku 1979 len tak pre nič za nič vypočuť: „Už dosť dlho ste nad nami panovali – teraz vyžadujeme právo, ktoré nám dáva zákon!“

Ľudia, ktorí sú z Boha, sa podriadia Božiemu Slovu! V nedeľu v Zürichu som to pri svadbe povedal. Tomu milému bratovi som pomohol, on nemal svadobnú košeľu, tak som mu rýchlo daroval svoju, aby bol svadobne oblečený – na tom však nezáleží. V každom prípade som vyslovil túto vetu: **„Ak Biblia hovorí, že muž je hlavou a že žena má byť vo všetkých veciach poslušná, tak sa žene nemôže prihodiť väčšie šťastie.“**

Muž musí niesť celé bremeno, on od Boha dostal celkovú zodpovednosť. Žena sa môže starať o dom, dvor, kuchyňu, obývačku a spálňu a žiť bez starostí. Muž prevzal všetku zodpovednosť. Nie je to dar, ktorý vám, ženám, Pán daroval? Väčšina však nechce žiadny dar od Pána. Verte mi však, tak ako Boh všetko od počiatku zoradil, tak je to dobré, tak je to správne a len tak to môže fungovať! Ak to tak nie je, tak to nemôže ísť dobre.

Všimli ste si, že môj hlas trochu utrpel. To sa stalo už počas cesty na Ďaleký východ. Takmer každý deň boli teploty až 38 °C a potom v poslednom zhromaždení uprostred kázania, keď som už bol spotený, nasmerovali na mňa ľadovo chladný ventilátor, aby mi dobre učinili. Ale nebolo to tak celkom dobre.

Vy milí, dúfam, že všetci chápeme, že ľudia necestujú stovky alebo viac ako 1 000 km, len aby s nami prežili zhromaždenie. Prichádzame sem, aby sme boli zhromaždení pred Božou tvárou, a sme si vedomí toho, že nie je prednášané niečo ľudské, že nie sme časťou nejakého ľudského programu, ale že máme v tomto čase prednosť byť Bohom samým skrze Jeho Slovo uvedení na najnovšie stanovisko. Ako už bolo spomenuté, k vyvolaniu a príprave Cirkvi bolo potrebné Božie

volanie, Božie Slovo, zasľúbenie, o ktoré sa opierame, na ktoré sa môžeme postaviť.

Od Pavla sme počuli: **„Lebo tejto noci sa postavil vedľa mňa anjel Boha, ktorého som a ktorému i slúžim, a povedal...“** [Skutky 27:23]

Existuje ešte jedno pekné miesto v Skutkoch 10:3, kde Kornelius povedal: **„Ten videl zreteľne...“** Radujem sa zo slova „zreteľne“.

„...vo videní vodne, okolo deviatej hodiny anjela Božieho, že vošiel k nemu a povedal mu: Kornelius! A on pozrel upreným hlasom na neho a povedal, prestrašený: Čo je Pane?“

Vidíme, že Boh vždy pôsobil nadprirodzeným spôsobom.

V kapitole 10, verš 30 je nám povedané: **„A Kornelius povedal: Pred štyrmi dňami som sa postil až do tejto hodiny a v deviatu hodinu som sa modlil vo svojom dome. A tu hľa, razom sa postavil predom mnou muž vo skvelom rúchu bielom...“**

Ludia Boha prežili nadprirodzeným spôsobom, aj keď boli obidvoma nohami na zemi. Vidíme, že anjeli sú skutočne služobní duchovia poslaní kvôli tým, ktorí majú dedič spásenie. Tak to stojí v liste Židom 1:14.

Anjel prišiel k Zachariášovi, anjel prišiel k Márii – stále znova vidíme a nachádzame potvrdené, že Boh činil v prirodzenom úseku nadprirodzené veci.

Sem dosahuje to veľké tajomstvo – všemohúci Boh, ktorý sám je nadprirodzený, ktorý naplňuje čas, priestor a celú večnosť – keď šlo o uskutočnenie plánu spásy, tak nadprirodzeným spôsobom vykonal splodenie. Narodenie bolo úplne prirodzené, ale splodenie bol nadprirodzený akt nášho Boha v úplne prirodzenom tele. A napriek tomu bolo povedané, že to z Márie narodené sa bude volať Synom Najvyššieho [Lukáš 1:32]. Takže aj keď Boh koná v tvojom prirodzenom živote a tele nadprirodzeným spôsobom, tak sa jedná o semeno Božieho pôvodu, ktoré je do teba vložené, a preto si ako Boží syn a dcéra znovuzrodený už tu v tvojom mäsitom tele – pretože si prijal božské semeno.

Neviem, ako to ešte môžem vyjadriť! Preniká to celé moje telo. Božie nadprirodzené pôsobenie v tebe a vo mne. Nedokážeme to vysvetliť, ale smieme to prežiť. Aj všetky biblické miesta, nad ktorými si ľudia lámu hlavu, nepoznajú riešenie a nemajú odpoveď – tie Boh zjavil nemluvňatám. K múdrym, ktorí už všetko vedia, ktorí prichádzajú k Bohu s mnohými vedomosťami, k tým On vôbec nehovorí. Boh hovorí k tým, ktorí sú pripravení počúvať, čo On chce povedať.

Aby som nezabudol, myslime na prvé kázanie apoštola Petra. Po príkaze pokánia a krstu v Skutkoch 2:39 povedal: „**Lebo vám patrí to zasľúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-ďaleko, ktorých- a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Bôh.**“

Sú bratia obzvlášť v Kinshase, ktorí jednoducho učia, že teraz ešte nikto nie je správne pokrstený Svätým Duchom a že všetci ešte na to musia čakať. Našli dvoch – niektorí jedného a niektorí dvoch, ktorí to už prežili.

Nie! Celý Boží ľud, všetci, ktorí sú Bohom nadprirodzene milostivo volaní a prijali Jeho Slovo, tým platí to isté zasľúbenie a to isté prežitie!

Otázka je prirodzene, či sa toto zasľúbenie stalo realitou. To je úprimná otázka, ktorú si musíme všetci položiť!

Ak je napísané, že Cirkev bola naplnená Svätým Duchom, tak si každý jednotlivec musí klásť otázku: Stalo sa to so mnou? Prežil som to ja? **Ak Boh na samý záver ešte pohne nebesiami a zemou a vyleje dvojitú mieru, takže sa budú diať veľké veci, tak to však žiadneho človeka neoprávňuje hľadať vlastné ospravedlnenie, hľadať výhovorku, aby prežitie znovuzrodenia a krstu Svätým Duchom neučinil.** Naopak, všetci by sme sa mali po tom natiahnuť a povedať: „Pane, ty si to zasľúbil, veríme tomu, je to tu pre nás.“ Vlastne to závisí len na viere, na skutočnej dôvere k nášmu Bohu, že sa to už stalo. Tak, ako sa spasenie stalo skrze krv na kríži Golgoty a my ho smieme vo viere uchopiť a prijať istotu spásy (ako stojí v Rimanom 8: „*Jeho Duch dáva svedectvo nášmu Duchu, že sme Božie deti*“) – presne tak nám všetkým platí zasľúbenie, že budeme pokrstení Duchom a ohňom.

Žiadny človek si nemusí predstavovať, ako sa to má stať! Ty si predsa prijímateľ. Prečo by si mal prijímateľ robiť predstavy o tom, čo má na zodpovednosti len Darca? Dar je dar, ale ten, ktorý dar dáva, je Pán: **„On vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom.“** [Matúš 3:11]

Aj v tejto veci vo Svätom Písme vidíme, že Boh neurobil nejakú šablónu, podľa ktorej by potom jednal. Jedni to prežili po vodnom krste [Skutky 19] a iní pred vodným krstom [Skutky 10:47]. Raz tak a raz onak, ale vo výsledku to bol vždy Boží život v údoch tela Ježiša Krista: **„Kristus v nás – nádej slávy.“** [Kološanom 1:27] On telesne vstúpil na nebesia, aby v Duchu opäť prišiel, aby mohol ako Spasiteľ zaujať príbytok v spasených. Preto mohol Pavol tak pekne zvolať a povedať: **„Kristus v nás – nádej slávy.“**

Preberajme stručne niekoľko miest Písma. Ale prosím, namierme vždy náš pohľad k Pánu. Sme pri preberaní Slova spojení s Ním? Majme vnútorné pranie, aby On s nami hovoril, aby sa nám On zjavil a aby nám daroval to, čo tak milostivo pripravil.

Sú niektoré miesta, napr. 2. Korinťanom 4:1, ktoré chcel Boží muž pozdvihnúť, totiž že musí spravovať úrad, ktorý mu bol zverený a ktorý mu bol daný na zodpovednosť.

„Nebudeme bojzliví, keď z dôvodu Božieho milosrdenstva, ktoré sa nám stalo, musíme spravovať úrad...“ [podľa nem. pr.]

Existujú situácie, ktoré môžu spôsobiť stratu odvahy, ale božské povolanie a úrad, ktorý nám bol zverený, musí odolať a odolá každej situácii a každej skúške, do ktorej v našom živote môžeme prísť, tak ako to bolo aj s tými troma mužmi v ohnivej peci. Nič z toho, čo Boh do nich položil, od nich nemohlo byť vzaté – ani tou najväčšou skúškou, ktorá na nich prišla.

Ležia mi na srdci slová „svedok“ a „svedectvo“. Boh mal Svojich svedkov v Starom zákone – skrze proroka Izaiáša hovorí: **„...vy ste Mojimi svedkami, hovorí Pán, a Ja som silný Bôh.“** [Izaiáš 43:10, 12, 44:8]

V Novom zákone hovorí náš Pán Svojim apoštolom: **„A vy ste toho svedkami.“** [Lukáš 24:48, Skutky 1:8] a potom je o Ňom, našom Pánovi, napísané v Zjavení 1:4:

„Ján siedmim zborom, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od Toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, a od siedmich duchov, ktorí sú pred Jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný Svedok, prvorodený z mŕtvych a Knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov Svojou krvou“

Vy všetci poznáte Sväté Písmo. On je ten najvyšší pravdivý Svedok. Proroci boli Jeho svedkovia, apoštolovia boli Jeho svedkovia, ale On je Ten Svedok – pravý svedok, prvorodený z mŕtvych, „...**ktorý zahladil smrť a vyviedol na svetlo život a neporušiteľnosť skrze evanjelium...**“ [2. Timoteovi 1:10] Sväté Písmo hovorí, že sme s Ním povstali, boli s Ním ukrižovaní, boli sme s Ním pochovaní a s Ním sme povstali k novému životu. Preto ten výrok apoštola: „...**žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...**“ [Galatským 2:20], totiž ten Boží život.

Teraz už len otázka: **Je to tak s tebou? Je to tak so mnou? Žiješ ty svoj vlastný život podľa svojich vlastných želaní, podľa vlastných predstáv, na svojich vlastných cestách alebo si bol znovuzrozený k živej nádeji, tak aby skrze teba a mňa, skrze nás mohol byť vyživaný Boží život?**

Ako často sme to tu spomínali – Ján 15, výrok nášho Pána: „**Ja som [pravý] vinič, vy ste letorasty.**“ [verše 1 a 5]

Život viniča sa zjavuje v letorastoch [halúzky, mladé konáre], ktoré sú dôvodom, prečo vinič [strom] vlastne existuje. Aký zmysel by mal vinič, ak by letorasty neniesli život viniča a my sme z nich nemohli brať ovocie? Rovnako je to s nami všetkými. Počuli sme to: „**Ak žijeme Duchom, Duchom i choďme.**“ [Galatským 5:25]

Potom je tu vypísané deväťnásobné ovocie Ducha, ktoré tvorí rovnováhu k deviatim darom Ducha. V znovunapavení budeme mať oboje – dary i ovocie. S darmi však budeme mať i Darcu a budeme pripravení počúvať, čo Duch hovorí zborom. **Čo je platné človeku miliónnásobné pomazanie, ak by nepočúval, čo Duch Cirkvi hovorí? Ak ani len nechce vedieť, že Boh dal zasľúbenia, ktoré sa teraz naplňajú?**

Keď sa ma ten muž v Georgii pýtal: „Čo je teda zvesť?“ Povedal som mu to: **„Všetko musí byť privedené do pôvodného stavu!“** A to začína učením o Bohu. Nemôžeme jednoducho povedať, že stojím pred Bohom správne, ak verím tomu, čomu verí rímskokatolícka cirkev, a ak krstím tak ako ona. Všetci – a to nehovoríme ako rozsudok, ale ako bolestivé zistenie – všetky konfesie predsa pili z kalicha Ríma, stratili duchovnú orientáciu a páchajú duchovné cudzoložstvo. Či nemá Boh právo povedať na konci dní, kto On je?! Je Boh taký, ako si ho my predstavujeme, alebo je taký, aký sa nám sám predstavil? Nuž aký je Boh?! Taký, ako ho sformovali pohanskí „cirkevní otcovia“? Ako ho v trojici už 700 rokov pred nimi sformovali budhisti a tak bol prevzatý? Alebo je Boh taký, ako sa nám zjavil? Ani o tom nesúdim, ale zo všetkej literatúry z dejín organizovaných cirkví, ktoré som čítal (a tej nebolo málo), ani jeden jediný nepoznal rozdiel medzi titulom a menom. Všetci prijali, že „Otec“ je meno. Oni s touto teóriou odišli tak, ako všetci ostatní pred nimi.

V mojej novej brožúre píšem, že nepriateľ dal teológom do hlavy chrobáka a prevrátil ich hlavu i reč.

Otec predsa nie je meno, otec je to, čo človek alebo Boh je, Stvoriteľ predsa nie je meno, Stvoriteľ je to, čo Boh je, Zachovávateľ a Kráľ – to sú všetko označenia toho, čo Boh je. Ale ak sa jedná o meno, tak sa Mojžiš pýtal v 2. Mojžišovej 3:13. „A keď mi povedia: Aké je jeho meno? Čo im poviem? Kto ťa poslal? Musím im to povedať! Aké je Tvoje meno? Oni sa ma budú pýtať.“

Vtedy im povedz: „Poslal ma ten «JA SOM».“

To však nebolo všetko. Keď sa potom ten „JA SOM“ zjavil Mojžišovi v ohnivom kríku v kapitole 6 (prosím, všimnite si – nadprirodzené v prirodzenom úseku) a potom prišiel hlas: **„Ukázal som sa Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi pod menom Silný Boh všemohúci – El-Šadaj, ale Svojím menom Elohim-Jahve som im nebol známy.“**

My nesúdime, len vzdávame česť Bohu, ktorý v týchto posledných dňoch, v poslednom časovom úseku milosti poslal proroka, ktorý jednoducho poukázal na to, že v ev. Matúša 28 je hovorené o mene –

„...krstiac ich vo meno...“ [verš 19], a potom je nazvaný Boh v Jeho troch formách zjavenia **„...Otca i Syna i Svätého Ducha...“**, ale jedná sa o meno, do ktorého malo byť krstené. Oni všetci prechádzajú pomimo mena, vôbec ich to nezaujíma, urobili z toho frázu. Kto pozná extrémne katolícke krajiny vie, že žena nerozkrojí chlieb bez toho, aby nožom učinila tri kríže s vyslovením tejto frázy. Musíme sa vrátiť k základu veci – všetko to nie je nič iné ako čarodejníctvo. Ľudstvo nepozná Božie Slovo a dnes viac nie je nikto, kto by čítal Slovo zo Zjavenia 18:23-24 o tomto veľkom meste, nad ktorým Boh vykoná súd:

„...ani už nikdy viac nezasvieti v tebe svetlo sviece, ani sa viacej nepočuje v tebe hlas ženícha a nevesty, pretože tvoji kupci boli veľmožmi zeme, pretože tvojimi čary zvedené boli do bludu všetky národy. A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.“

Nie vo vojne padlých ani zabitých pri zemetrasení alebo prírodnej katastrofe, ale ako tu stojí napísané, tých, ktorí boli na zemi zabití. Myslite na 5. pečať:

„Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi?“

A tu je nám povedané, že sa v tomto meste našla **„...krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.“**

A ak tu už jedného dňa nebudem, ak sa mi povedie ako Abrahámovi Lincolnovi alebo iným, tak si nerobte starosti, tak sa to deje pre pravdu, ktorá jednoducho teraz musí byť zvestovaná. A verte mi, nie je to moje hobby, to je Božie „MUSÍŠ“, aby bolo ľuďom postavené pred oči, že nemôžu ostať v bludoch babylonskej ríše a zároveň byť v Božom kráľovstve! To nejde! Svetlo vylučuje temnotu a skrze zjavené Slovo v čase večera prišlo svetlo [Zachariáš 14:7] a toto svetlo nesmie byť znova postavené pod nádobu! Musí byť postavené na svietnik! A svietnikom je Cirkev živého Boha! Preto to božské MUSÍŠ. Ak veríme tomu, o čom svedčí brat Branham, a ja tomu verím ešte viac, ako len verím. Viera s vierou. Verím a viem, že to je pravda. Keď bolo bratovi Branhamovi povedané, že bude poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista, tak to nie je nejaký názor

o siedmich hromoch alebo názor na siedmu pečať, tak je to Božie zjavené Slovo od 1. Mojžišovej 1 až po Zjavenie 22 – zavedenie späť do čistého Svätého Božieho Slova, v ktorom musí Cirkev Nevesta urobiť kúpeľ, potom čo bola obmytá v krvi Baránka! Oboje patrí k tomu.

Ak stojí napísané, že sa Jeho Nevesta pripravila [Zjavenie 19:7], tak sa raz choďte pozrieť na prípravu svadby. Aké všetky možné prípravy sa tam dejú? Ako je to s nami? Môžeme takto ľahostajne pokračovať? Alebo musíme povedať: „Pane, uchop ma!“ Musíme byť schopní povedať ako Pavol: „...**ženiem sa, ak by som len aj mohol uchvátiť, k čomu som aj uchvátený Kristom Ježišom**“ [Filipänom 3:12] Či mohol Boh teba skrze Jeho Slovo uchopiť tak, že ti už viac nie je zaťažko niekam patriť alebo chodiť? Že si pripravený niešť potupu Ježiša Krista?

Ak je už o Mojžišovi napísané, že potupu Krista považoval za väčšie bohatstvo ako sa nazývať synom dcéry faraóna [Židom 11:26], čo máme povedať my?

Myslím opäť na brata Branhama, požehnaného Božieho muža nášho času. On vždy rád spieval ten chórus o tomto nádhernom evanjeliu, v ktorom sú anglické slová: „Ono kvapká krvou, Ono kvapká krvou...“

Od Ábela proroci kládli svoje životy. Ešte Zachariáš bol zabitý pred oltárom zápalných obetí. „**Ktoréhože z prorokov neprenasledovali vaši otcovia?**“ [Skutky 7:52] Ktorého Bohom poslaného by nekameňovali? Prečo? Pretože praví proroci zvestovali pravé Slovo. **Ľudia vždy chceli počuť to, čo ich nechá na pokoji. Chceli len upokojenie. Väčšina nechcela byť burcovaná, nechcela byť prebudená, chceli len náboženstvo. Malú tabletku, aby opäť našli svoj pokoj a nemuseli si robiť starosti.**

Biblia hovorí: „**Tak tedy ešte zbýva sobotenie, odpočinok ľudu Božiemu.**“ [Židom 4:9] A náš Pán hovorí: „**Podďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie.**“ [Matúš 11:28] Nie prestúpiť k inému náboženstvu, spoločenstvu, charizmatike – to sú len zdanlivé upokojenia, ale nie pokoj v Bohu. To je klamanie o terajších platných duchovných skutočnostiach.

Boh neposiela Svoje Slovo k nášmu uspokojeniu, aby sme napoly spali! Boh posielala Svoje Slovo, aby opravil, napravil, aby dal pokyny, aby dal zjavenie! A Jeho Slovo sa nevráti späť prázdne, ale vykoná, k čomu bolo poslané. Jeho Slovo je však adresované len tým Jeho. Všetkým ostatným to prechádza pomimo naľavo a napravo.

Ešte rýchlo niekoľko biblických miest zo Zjavenia 3 – tento nádherný verš nášho Pána. Nechcel by som zabudnúť pozdvihnúť ho. Muži Boží hovorili na základe Božej inšpirácie a všetko, čo nachádzame v Biblii, je Božie Slovo. Aj keď to napísal Ján, keď bol zajatý na ostrove Patmos pre Slovo a svedectvo Ježišovo, tak to nie sú slová Jána, sú to živé slová živého Boha, ktorý k nám hovorí. Zjavenie 3:14:

„A anjelovi zboru Laodičanov napíš: Toto hovorí Amen, ten verný a pravdivý svedok, počiatok stvorenia Božieho...“

S týmto veršom prejdeme do Zjavenia 1:16:

„A vo Svojej pravej ruke mal sedem hviezd, a z Jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč, a Jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej moci.“

Keď Ján videl nášho Pána ako Syna človeka uprostred siedmich zlatých svietnikov, tak to bolo v spojení s tým, čo sa ešte malo stať a čo bolo Cirkvi adresované. Prorocké Slovo bolo adresované siedmim vtedajším lokálnym zborom tak, ako to malo byť v priebehu novozákonnej Cirkvi a jej dejín. Boh predsa musel všetky Slová niekomu adresovať. Brat Russ to vždy tak trefne hovorí: „Čo bolo vtedy napísané zboru v Efeze alebo iným zborom, je predsa adresované všetkým zborom vo všetkých časoch.“

Všetci to predsa čítali. Vtedy nemohli písať „Zboru v Krefelde píš to a to...“ Ale to, čo nám malo byť povedané, bolo predsa už povedané – už to musíme len čítať, kázať, počúvať a veriť. Potom každý z nás dostane potrebnú pomoc.

Čo stojí napísané? Boh nie je vzdialený ani od jedného z nás. Boh je nám nablízku skrze Svoje Slovo a Svojho Ducha. Ján bol privedený na ostrov Patmos práve pre Slovo Božie a svedectvo Ježišove. Náš

Pán mal Svojich svedkov. On sám je ten pravdivý a verný svedok. On sa dosvedčil. V ev. Jána povedal:

„Ak Ja svedčím sám o sebe, Moje svedectvo nie je pravdivé. Je iný, kto svedčí o Mne, a viem, že je to pravdivé svedectvo, ktoré svedčí o Mne.“ [Ján 5:31-32]

Všetci si môžete tieto biblické miesta prečítať.

Peter to zachytil vo svojom liste a píše:

„A ten hlas, ktorý zaznel z neba, sme my počuli, keď sme s Ním boli na tom svätom vrchu.“ [2. Petra 1:18, podľa nem. prekladu]

Radujem sa z toho, že tam stojí slovo „zaznel“ a nielen, že to počuli, ale že Peter pozdvihuje, že tam zaznel zvuk, nielen slová, ale ako keď niekde udrie hrom, taký je hlas nášho Boha.

To svedectvo znelo – všetci si to môžete prečítať v ev. Matúša 3:17, ev. Matúša 17:3 a 5 a tu, v 2. Petrovej 1:16:

„ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva.“

Pán predsa povedal: **„Vy ste Mojimi svedkami.“**

Vo verši 17 stojí:

„Lebo dostanúc od Boha Otca česť a slávu, keď zniesla na Neho velebná sláva taký hlas: Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa Mne zaľúbilo. A ten hlas, ktorý zaznel z neba, sme my počuli...“

Nádherné! Pán to viedol tak, že sú všetky veci jednoducho napísané tak, že tí, čo vidia, oslepnú a slepí sa stanú vidiaci, tí, ktorí nevedia, sa to dozvedia a tí, ktorí vedia, to nikdy nepochopia. Tak je však Božie Slovo napísané.

V ev. Matúša 3 môžete čítať, že Duch zostúpil v podobe holubice, ale hlas zaznel z neba, nie z Božieho zjavenia v tej chvíli, ale zo samotných nebies, presne ako na hore, keď bol daný Zákon. Môžete si to prečítať, píšem o tom v mojej novej brožúre.

Boh Pán hovorí s Mojžišom tvárou v tvár a všetok ľud počuje, ako Boží hlas zostupuje z nebies. V Nehemiášovi 9 to môžete čítať.

Náš Boh koná všetko nádherným spôsobom – len múdry do toho nikdy nevnikne, ale tí, pre ktorých je to určené, sa radujú, ich srdcia

pretekajú. Všetko je milosť, všetko je zjavenie, aby sa žiadny človek nemohol biť do prs a nemohol povedať: „To všetko som už vedel!“ Nie. Nič sme nevedeli. Vzdávame česť nášmu Bohu, ktorý nás od začiatku viedol a sprevádzal, aby sme všetko správne poznali.

Prejdime ešte k nádhernému Slovu z 1. Jána 5:5 a prosím, môžeme k tomu povstať, ak vám to pomôže a budete tak opäť pozornejší.

„Kto iný je tým, kto víťazí nad svetom, ako ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží? Toto je ten, ktorý prišiel skrze vodu a krv, Ježiš Kristus. Nie len so samou vodou, ale s vodou i krvou. A Duch je, ktorý svedčí, lebo Duch je pravda. A traja sú, ktorí svedčia na zemi: Duch, voda a krv. A tí traja sú v jedno. Ak prijímame svedectvo ľudí, svedectvo Boha je väčšie.“

Prosím, všimnite si tento výrok. Tu sa nejedná o to, čo dosvedčil nejaký človek. Tu je Božie svedectvo. Čítame tu, že „...**svedectvo Boha je väčšie. Ten, kto verí v Syna Božieho, má svedectvo sám v sebe. Kto neverí Bohu, ten ho urobil lhárom, pretože neuveril svedectvu, ktoré vysvedčil Bôh o Svojom Synovi. A toto je to svedectvo, že nám Bôh dal večný život, a ten život je v Jeho Synovi. Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.**“

Amen. Môžete sa posadiť.

Nebolo to len svedectvo: **„Ty si môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“**

Tento Syn je pravdivý Boh a večný život a to nám musí byť zjavené – že Boh je Duch a zjavil sa ako Otec v nebi a v Synovi na zemi. Syn sa stal objektom našej viery.

„Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom.“
[Skutky 16:31]

V tejto veci však tárajú všetky náboženstvá o Bohu ako o otcovi všetkých náboženstiev. Majú náboženstvá otca? Ten v nebesiach nie je. Ten v nebesiach nie je. Ak nejakého majú, tak je niekde inde. Tam hore nie je. Ten môže byť len dolu, totiž ten, o ktorom stojí napísané, že je luhár od samého počiatku a otec lži. Boh je Otec všetkého, čo sa nazýva deťmi. Satan je otec podvodu a zvodu od samého počiatku.

Každé náboženstvo nie je nič iné ako podvod. To musí byť raz ľuďom povedané.

Niekoľko by sa mohol pýtať: „Prečo ťa to tak rozčuľuje?“ Nuž mám tie veci len tak nejak znášať? S úžasom som počúval, keď vtedy pápež v Bombaji v Indii všetkým tým hinduistom, sikhom, moslimom a budhistom povedal: „Kristus je v každom náboženstve.“ Ach, a to bolo pre nich ako balzam. Vo mne to narazilo, vo mne to vôbec nešlo dnu! Vo mne to vybuchlo! Prečo?! Pretože všade sa klame! Boh má právo pred koncom času milosti ešte raz nechať zaznieť Svoju ľudu pravdu. Potom sa môžu všetci ľudia rozhodnúť. A ak niekto hovorí, že sme stratili rozum, tak hovoríme ako Pavol – stalo sa to pre Krista [1. Korinťanom 4:10] On horlil plnou horlivosťou pre Kristovu Nevestu a v 2. Korinťanom 11:3 hovorí:

„Ale sa bojím, aby snáď tak, ako čo had zvedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.“

A tak sa to i stalo. Nepriateľ, satan, ten starý had (a to ma priam rozčuľuje) po dokonanom stvorení prvých ľudí spôsobil pád predtým, ako mohlo nastať zmätenie. A čo sa stalo po spasení? Už Pavol musel povedať:

„Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.“ [Skutky 20:30]

Ten istý satan, ten starý had nielen po stvorení, ale aj po drahom spasení zvedol ľudí, ktorí sa nedržali pevne Božieho Slova, ktorí si mysleli, že zaobchádzať s Božím Slovom je ľahká vec! Nie ty zaobchádzaš so Slovom, ale Slovo má zaobchádzať s tebou! Nie ty rozhoduješ o Božom Slove, ale Slovo rozhoduje nad tebou a my všetci sa mu musíme podriaďiť, ak chceme pred Bohom obstať! Amen!

Vy viete, čo by ešte muselo byť povedané. Živý Boh buď s vami a objasni vám Svoje Slovo a veď vás ku všetkým biblickým miestam, ktoré by ešte mali byť zmienené! Amen! Chválené buď meno Pánovo! Amen! Všetok ľud ho chváľ za to, že na nás milostivo pohliadol a že sme smeli počuť tento jeden hlas, ktorý je Jeho hlasom.

Prosím, opustite všetky ostatné hlasy, ktoré by vás chceli do niečoho zaviesť, do nejakej diskusie. Prvú diskusiu viedol nepriateľ s Evou a kto ťahal za kratší koniec? Máte vy toľko skúseností ako nepriateľ – tento tisícnásobný kúzelník, zvodca a klamár? Dajme pozor, aby sme v nás zachovali Slovo čisté a sväté! Nepodujmime sa na žiadne kompromisy ani diskusie. Nie každý môže každému v každom čase každé Slovo alebo zaslúbenie vysvetliť. To ani nie je potrebné. Nech s ľuďmi hovorí Boh! Nech prídu pod Jeho Slovo! Našou úlohou je len skladať svedectvo o tom, čo Boh vykonal. Poučenie a zjavenie nepotrebujeme ľuďom sprostredkovať, dostanú ho od Boha osobne počas kázania Slova. Tak, ako to bolo dané tebe a mne, tak to bude až po posledného – totiž že nebudeme vyučení ľuďmi, ale Bohom skrze Slovo a Svätého Ducha! A k tomu patria všetky zaslúbenia.

On, ten verný a pravý Svedok, mal Svojich svedkov v Starom a Novom zákone a mal jedného svedka, ktorého mohol označiť za svedka moci vzkriesenia nášho Pána – muža, ktorý veril, ako hovorí Písmo, muža, ktorý prežil, ako sa slepí stali vidiacimi, ako chromí chodili, ako boli (myslím, že traja až piati) mŕtvi prebudení – svedok, ktorého poslal Pán.

Ako brat Russ čítal v Slove – tak, ako to bolo zjavené Pavlovi – loď bola prirodzená, ľudia boli prirodzení, on taktiež, chlieb tiež, ktorí jedli po 14 dňoch, ale prežitie bolo nadprirodzené. Boh to tak vedie a riadi. A tak to bolo aj s bratom Branhamom. On sa narodil úplne prirodzene ako všetci ostatní. To nadprirodzené pochádza od Boha, ale prejavuje sa počas nášho prirodzeného života!

Preto, ako už bolo predtým zdôraznené o pozemskom domove, tu na zemi nie je pre nás žiadne zostávajúce miesto. Tu sme pútnici a cudzinci [Židom 13:14, 11:13]. *♫ Môj domov je tam na výsostiach ♪*

Sme pripravení? Prežili sme Boha? Je olej v lampách? Máme nádoby naplnené? Počuli sme volanie? Bolo to volanie k prebudeniu? Prebudil si sa?

Boh nám všetkým požehnaj, buď s nami všetkými a dokonaj z milosti s nami všetkými Svoje započaté dielo. Amen.